

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak inzake het beroep van X, d.d. 29 september 2010, tegen het besluit d.d. 2 september 2010 van de examencommissie van de Faculteit Katholieke Theologie, hierna te noemen verweerster, waarbij hem een negatief bindend studieadvies (BSA) voor de bacheloropleiding 'Theologie' wordt toegekend.

In reactie op de uitnodiging van het college om na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk zou zijn heeft verweerster op 21 oktober 2010 laten weten hiertoe geen mogelijkheid te zien. Daarbij werd tevens verweer gevoerd.

Op 11 november 2010 heeft het college een openbare zitting gehouden ter behandeling van het beroep. Daarbij was appelland aanwezig. Namens verweerster verschenen X, X en X. Tijdens de zitting zijn partijen in de gelegenheid gesteld hun standpunten nader toe te lichten en vragen van het college te beantwoorden.

In zijn beroepschrift geeft appelland aan dat vaststaat dat hij niet voldoet aan de eisen voor een positief bindend studieadvies. Hij betoogt dat hij vanwege het feit dat zijn vader een operatie moest ondergaan op 15 december 2009, waarna een revalidatieproces volgde, ernstige studievertraging heeft opgelopen. De ziekte van de vader van appelland had tot gevolg dat de intensieve werkzaamheden bij het eigen bedrijf door appelland opgevangen dienden te worden. Het tweede semester begon en appelland geeft aan niet goed op de hoogte geweest te zijn van de verplichte melding van studievertraging om uitstel te krijgen van BSA. Omdat appelland halverwege het collegejaar is gestart met zijn studie, en niet al te veel vertraging wilde oplopen, heeft hij ervoor gekozen zowel eerste- als tweedejaars vakken te volgen. Dit was erg zwaar en in mei 2010 is appelland naar eigen zeggen overspannen geraakt. Het was op dat moment voor hem, gezien zijn omstandigheden, niet mogelijk studievertraging aan te vragen. Hij geeft aan in zichzelf gekeerd te zijn geweest en geen hulp te hebben durven vragen hetgeen volgens appelland is te wijten aan zijn faalangst. Ter zitting geeft appelland aan te begrijpen dat hij verkeerde beslissingen heeft genomen. In zijn beroepschrift wijst appelland er op dat zijn huisarts bereid is verdere medewerking te verlenen met betrekking tot het leveren van een medische verklaring waarmee het bestaan van bijzondere omstandigheden bewezen zou kunnen worden. Appelland geeft verder aan zeer gemotiveerd te zijn om zijn studie voort te zetten. Volgens appelland 'liggen de 60 studiepunten binnen handbereik'. Appelland geeft aan dat 33 studiepunten geregistreerd zijn, maar dat hier nog 6 studiepunten bij moeten worden opgeteld omdat het cijfer van een herkansing hier nog niet in is opgenomen. Voorts wijst appelland op het behalen van 12 studiepunten voor tweedejaarsvakken. Appelland verzoekt deze studiepunten alsnog te laten meewegen in het oordeel inzake het bindend studieadvies. Volgens appelland ontbreken er 15 studiepunten doordat hij drie werkstukken van het eerste jaar niet meer ter beoordeling kan voorleggen aan de docent doordat ze buiten de peildatum vallen. Tot slot kunnen volgens appelland nog 6 studiepunten behaald worden. Appelland geeft aan toestemming te hebben gekregen om een hertentamen af te leggen voor een bepaald vak; door omstandigheden heeft hij dit tentamen echter nog niet kunnen afleggen. Appelland zal dan nog een eerstejaarsvak opnieuw volgen.

Verweerster geeft aan dat appelland halverwege het collegejaar 2008/2009 is ingestroomd in de bacheloropleiding 'Theologie'. Voor hem geldt daarom als BSA-norm dat hij op 31 augustus 2010 alle cursussen van het eerste jaar van deze bacheloropleiding behaald moet hebben (60 studiepunten). Appelland heeft op voornoemde datum slechts 27 studiepunten behaald. Hij heeft nooit een beroep gedaan op bijzondere omstandigheden en verweerster heeft daarom een negatief bindend studieadvies uitgebracht.

Verweerster wijst op het beroepschrift van appelland waarin hij aangeeft dat hij studievertraging heeft opgelopen vanwege revalidatie van zijn vader en door ziekte aan het eind van het tweede semester waardoor het hem naar eigen zeggen niet mogelijk was om uitstel van BSA aan te vragen en dat de huisarts volgens appelland bereid zou zijn een medische verklaring af te leggen die inzicht geeft in zijn medische conditie. Verweerster heeft contact opgenomen met de huisarts van appelland. Deze meldde niet mee te willen werken aan een medische verklaring in welke vorm dan ook. Verweerster geeft aan dat voor haar de verkenning van de weg om te komen tot een eventuele minnelijke schikking was beëindigd. Verweerster zet vervolgens uiteen waarom zij vasthoudt aan haar besluit.

Volgens verweerster verklaren de door de student aangevoerde bijzondere omstandigheden de slechte resultaten van de student niet afdoende. Appelland volgde in het tweede semester van het collegejaar 2008/2009 vier vakken, waarvan hij slechts één vak nominaal behaald heeft. Het tweede vak dat hij toen volgde, heeft hij pas een jaar na de eerste kans behaald. Appelland liep dus in het tweede semester van het collegejaar 2008/2009 al grote achterstand op terwijl hij in zijn beroepschrift meldt dat pas vanaf december 2009 voor het eerst sprake zou zijn van bijzondere omstandigheden, aldus verweerster. Verweerster is van oordeel dat dit ook het geval is voor het eerste semester van het collegejaar 2009/2010. Van de zes vakken die appelland volgde heeft hij er drie niet behaald. Volgens verweerster kan deze vertraging nooit geheel geweten worden aan het revalidatieproces van de vader van appelland, aangezien deze vakken hadden kunnen worden afgerond in december/januari 2009/2010.

Ook wijst verweerster er op dat appelland nooit studievertraging heeft gemeld. Hij is per brief d.d. 1 maart 2010 gewezen op een dreigend negatief studieadvies. Appelland is daarbij op gesprek geroepen bij de studieadviseur. In de brief is hij uitdrukkelijk gewezen op de mogelijkheid om studievertraging te melden bij de studieadviseur en de studentendecaan. Appelland is hier niet op ingegaan en heeft geen contact gelegd met de studieadviseur of de studentendecaan. De studieadviseur heeft appelland op 31 mei 2010 nogmaals per e-mail uitgenodigd om bij haar op gesprek te komen. Volgens verweerster heeft appelland ook hier niet op gereageerd. Hetzelfde geldt, aldus verweerster, voor de herhaling van deze uitnodiging in de vooraankondiging van het negatief bindend studieadvies, die op 2 augustus 2010 is verstuurd. Appelland nam pas op 3 september 2010 voor het eerst zelf contact op met de studieadviseur om het bindend studieadvies te bespreken. Hij meldde toen, volgens verweerster, dat hij mogelijk eerder uitstel van BSA had moeten aanvragen. Verweerster geeft aan dat appelland toen werd gewezen op de mogelijkheid om beroep in te dienen tegen de beslissing van verweerster. Vervolgens zocht appelland voor het eerst contact met de studentendecaan, maar pas in het beroepschrift heeft verweerster gehoord dat er sprake zou zijn van bijzondere omstandigheden. Voor het bestaan van bijzondere omstandigheden ontbreekt echter enig bewijs, aldus verweerster, waarmee appelland niet voldoet aan de in het Onderwijs- en Examenreglement van de bacheloropleiding Theologie 2009/2010 (hierna te noemen de regeling) gestelde eis dat bijzondere

omstandigheden tijdig gemeld en aangetoond moeten worden. Doordat appellant niet tijdig een beroep heeft gedaan op bijzondere omstandigheden en al grote studieachterstand had in de periode voorafgaand aan de twee perioden waarvoor hij in zijn beroepschrift een beroep doet op bijzondere omstandigheden, kan volgens verweerster geen causaal verband worden gelegd tussen de opgevoerde bijzondere omstandigheden en de opgelopen studieachterstand.

Volgens verweerster is het allerm minst het geval dat het vereiste aantal studiepunten 'binnen handbereik ligt', zoals appellant heeft aangegeven. Voor wat betreft de herkansing die nog niet is geregistreerd merkt verweerster op dat deze opdracht pas op 19 september 2010 bij de docent is ingeleverd. Dit resultaat kan dus niet meetellen bij het besluit. Verweerster is verder van oordeel dat studiepunten die behaald zijn voor tweedejaarsvakken, gelet op de regels omtrent het bindend studieadvies, niet kunnen meewegen bij het besluit. Met betrekking tot het hertentamen dat nog moet worden afgelegd, merkt verweerster op van oordeel te zijn dat de ontstane situatie aan appellant is te wijten. Appellant heeft, volgens verweerster, het schriftelijk tentamen afgezegd wegens 'onvoorziene omstandigheden'. De docent stelde zich vervolgens erg soepel op en appellant kon op 14 juli 2010 een hertentamen komen afleggen. Appellant verscheen echter, zonder enig bericht, niet en liet pas van zich horen toen de docent hem zelf mailde met de vraag waar hij was. Appellant vroeg hierop om een herkansing en kreeg hiervoor op 2 augustus 2010 toestemming, met de opmerking dit voor eind van die maand te doen in verband met het bindend studieadvies. Appellant heeft echter pas op 3 september 2010 contact opgenomen met de vraag het hertentamen te mogen afleggen. Gelet op het negatieve bindend studieadvies heeft de docent hiervoor, in overleg met de studieadviseur, geen toestemming verleend. Verweerster is van mening dat de docent en studieadviseur zich coulant hebben opgesteld en dat appellant de geboden herkansingsmogelijkheden niet heeft benut.

Na kennisneming van de gedingstukken, alsmede gelet op het verhandelde ter zitting, acht het college het beroep ontvankelijk en overweegt als volgt.

Artikel 7.61 lid 2 WHW bepaalt dat het beroep kan worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht. Daaruit vloeit voort dat de toetsing door het college beperkt dient te blijven tot rechtmatigheidscriteria, zoals de vraag of verweerster zorgvuldig heeft gehandeld dan wel de vraag of gezegd zou moeten worden dat verweerster niet in redelijkheid tot het onderhavige besluit heeft kunnen komen.

De bacheloropleiding 'Theologie' is aangewezen als een opleiding waarvoor een afwijzend bindend studieadvies als bedoeld in artikel 7.8b van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) kan worden gegeven.

Op grond van de toepasselijke wettelijke bepalingen kan een afwijzing slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur (in casu de examencommissie), met inachtneming van zijn of haar persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat de studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. In casu betekent dit dat appellant op grond van artikel 8.6 van de regeling op 31 augustus 2010 60 studiepunten moest hebben behaald.

Een student die een beroep wil doen op persoonlijke omstandigheden dient dit, zo spoedig als redelijkerwijs van hem mag worden verwacht, te melden bij de studentendecaan. De studentendecaan brengt, gehoord de student, een advies uit aan de examencommissie. Artikel 8.7 lid 1 van de desbetreffende regeling geeft een limitatieve opsomming van de persoonlijke

omstandigheden die in aanmerking komen bij bindend studieadvies. Dit artikel bepaalt tevens dat bijzondere omstandigheden uitsluitend in aanmerking worden genomen voor zover deze hebben geleid tot het niet behalen van het vereiste aantal studiepunten. Voorts dient, ingevolge art. 8.7 lid 2 van de regeling, het bestaan van bijzondere omstandigheden zo spoedig mogelijk als redelijkerwijs verwacht mag worden, door of namens betrokkene zijn gemeld aan de studieadviseur of aan een studentendecaan. Een beroep op persoonlijke omstandigheden dat gehonoreerd wordt, leidt vervolgens tot een uitstel van het bindend studieadvies. Appellant beroept zich op bijzondere omstandigheden, namelijk bijzondere familieomstandigheden en ziekte.

Het college begrijpt dat appellant een moeilijke tijd heeft doorgemaakt, maar is van mening dat van appellant redelijkerwijs verwacht mocht worden dat, waar gebleken is dat de studieresultaten over de gehele studieperiode onvoldoende waren, hij het bestaan van de persoonlijke bijzondere omstandigheden, eerder dan hij thans heeft gedaan, aan de orde had gesteld. Appellant is er door verweester op gewezen dat eventuele bijzondere omstandigheden spoedig gemeld dienen te worden en hij is meermaals door de studieadviseur uitgenodigd voor een gesprek. Appellant heeft zich echter pas op het bestaan van bijzondere omstandigheden beroepen nadat verweester het in geding zijnde besluit had genomen. Op basis van het voorgaande concludeert het college dat appellant daarmee niet voldaan heeft aan het vereiste, gesteld in artikel 8.7 lid 2 van de regeling. Deze late melding heeft ertoe geleid dat verweester de gelegenheid wordt ontnomen onderzoek te doen naar het causale verband tussen de studieprestaties en de bijzondere omstandigheden, zo daar sprake van zou zijn in de zin van de regeling, en er is derhalve niet vast komen te staan dat deze omstandigheden ertoe hebben geleid dat het vereiste aantal studiepunten niet werd behaald. Het college is van oordeel dat het alleen al op basis daarvan niet onredelijk is dat verweester bij het nemen van het besluit geen rekening heeft gehouden met de betreffende omstandigheden.

Het college komt op basis van bovenstaande tot het oordeel dat verweester in redelijkheid tot het besluit heeft kunnen komen en acht het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 11 november 2010 door het College van Beroep voor de Examens.

Tegen deze uitspraak kunt u, binnen zes weken na bekendmaking van deze uitspraak, beroep aantekenen bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 636, 2501 CN Den Haag. Voor meer informatie kunt u kijken op www.cbho.nl.